

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 165

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

10 mai 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 165/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

Tribunalul

2016/C 165/02	Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului	2
---------------	--	---

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 165/03	Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului Funcției Publice	3
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 165/04	Cauza C-476/15 P: Recurs introdus la 7 septembrie 2015 de Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 29 iunie 2015 în cauza T-618/14, Grupo Bimbo/OAPI . .	4
---------------	---	---

2016/C 165/05	Cauza C-627/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Câmpulung (România) la data de 23 noiembrie 2015 – Dumitru Gavrilăscu, Liana Gavrilăscu/SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – sucursala Câmpulung	4
---------------	---	---

RO

2016/C 165/06	Cauza C-32/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Dresden (Germania) la 19 ianuarie 2016 – Ute Wunderlich/Bulgarian Air Charter Limited	5
2016/C 165/07	Cauza C-73/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la 10 februarie 2016 – Peter Puškár/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy	6
2016/C 165/08	Cauza C-99/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de grande instance de Lyon (Franța) la 19 februarie 2016 – Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg	7
2016/C 165/09	Cauza C-102/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 19 februarie 2016 – Vaditrans BVBA/Belgische Staat	8
2016/C 165/10	Cauza C-103/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Sala Social (Spania) la 19 februarie 2016 – Jessica Porras Guisado/Bankia SA și alții	9
2016/C 165/11	Cauza C-107/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Pordenone (Italia) la 22 februarie 2016 – Procedură penală împotriva lui Giorgio Fidenato	10
2016/C 165/12	Cauza C-126/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos) la 26 februarie 2016 – Federatie Nederlandse Vakvereniging și alții/Smallsteps BV	10
2016/C 165/13	Cauza C-136/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA	11
2016/C 165/14	Cauza C-142/16: Acțiune introdusă la 9 martie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	13
Tribunalul		
2016/C 165/15	Cauza T-69/16: Acțiune introdusă la 16 februarie 2016 – Ateknea Solutions Catalonia/Comisia	14
2016/C 165/16	Cauza T-77/16: Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia	15
2016/C 165/17	Cauza T-104/16: Acțiune introdusă la 16 martie 2016 – Puma/EUIPO (FOREVER FASTER)	16
2016/C 165/18	Cauza T-109/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Laboratoire de la mer/EUIPO – Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)	16
2016/C 165/19	Cauza T-114/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Delfin Wellness/EUIPO – Laher (Infrarotkabinen und Saunas)	17
2016/C 165/20	Cauza T-118/16: Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – Deutsche Post/EUIPO – bpost (BEPOST) . . .	18
2016/C 165/21	Cauza T-126/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – 1. FC Köln/EUIPO (SPÜRBAR ANDERS) . . .	19
2016/C 165/22	Cauza T-130/16: Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Coesia/EUIPO (Reprezentarea unei forme circulare, compusă din două linii oblice simetrice de culoare roșie)	19
2016/C 165/23	Cauza T-375/14: Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Al Naggar/Consiliul	20
2016/C 165/24	Cauza T-376/14: Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Yassin/Consiliul	20
2016/C 165/25	Cauza T-377/14: Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Ezz/Consiliul	20

2016/C 165/26	Cauza T-378/14: Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Salama/Consiliul	21
2016/C 165/27	Cauza T-528/15: Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Bimbo/OAPI – Globo (Bimbo)	21
2016/C 165/28	Cauza T-589/15: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2016 – Eurorail/Comisia și INEA	21

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 165/29	Cauza F-12/16: Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – ZZ/Frontex	22
2016/C 165/30	Cauza F-14/16: Acțiune introdusă la 14 martie 2016 – ZZ/Parlamentul	22

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 165/01)

Ultima publicație

JO C 156, 2.5.2016

Publicații anterioare

JO C 145, 25.4.2016

JO C 136, 18.4.2016

JO C 118, 4.4.2016

JO C 111, 29.3.2016

JO C 106, 21.3.2016

JO C 98, 14.3.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului

(2016/C 165/02)

Numiți judecători la Tribunal prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 23 martie 2016 ⁽¹⁾, pentru perioada cuprinsă între 3 aprilie 2016 și 31 august 2016, domnul Csehi, domnul Iliopoulos, doamna Marcoulli, doamna Póltorak și domnul Spielmann au depus jurământul în fața Curții la 13 aprilie 2016.

Numiți judecători la Tribunal prin aceeași decizie pentru perioada cuprinsă între 3 aprilie 2016 și 31 august 2019, domnul Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín și domnul Valančius au depus de asemenea jurământul în fața Curții la 13 aprilie 2016.

⁽¹⁾ JO L 87, 2.4.2016, p. 31.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Depunerea jurământului de către noi judecători ai Tribunalului Funcției Publice

(2016/C 165/03)

Numiți judecători la Tribunalul Funcției Publice prin decizia Consiliului din 22 martie 2016 ⁽¹⁾, cu efect de la 1 aprilie 2016, domnul Sant'Anna și domnul Kornezov au depus jurământul în fața Curții la 13 aprilie 2016.

⁽¹⁾ JO L 79, 30.3.2016, p. 30.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Recurs introdus la 7 septembrie 2015 de Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a treia) din 29 iunie 2015 în cauza T-618/14, Grupo Bimbo/OAPI**

(Cauza C-476/15 P)

(2016/C 165/04)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Recurentă: Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V. (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Prin Ordonanța din 15 martie 2016, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul și a obligat Grupo Bimbo S.A.B. de C.V. la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Câmpulung (România) la data de 23 noiembrie
2015 – Dumitru Gavrilescu, Liana Gavrilescu/SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA
– sucursala Câmpulung**

(Cauza C-627/15)

(2016/C 165/05)

*Limba de procedură: română***Instanța de trimitere**

Judecătoria Câmpulung

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Dumitru Gavrilescu, Liana Gavrilescu

Pârâți: SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – sucursala Câmpulung

Întrebările preliminare

- 1) Să se stabilească dacă articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că termenii „obiectul principal al contractului” și „caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte”, acoperă o clauză, cuprinsă într-un contract de credit încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor și un consumator și care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia, pentru restituirea ratelor împrumutului, debitorul este obligat să suporte exclusiv „riscul valutar” constând în potențialul efect negativ constând în creșterea obligației lunare de plată generată de fluctuația ratelor de schimb valutar și pe care l-ar avea de suportat ca urmare a contractării creditului și a rambursării plății sumelor în baza contractului de credit într-o altă monedă decât moneda națională a României.
- 2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, trebuie să se înțeleagă că obligația consumatorului de a suporta, cu ocazia restituirii împrumutului, diferența ce rezultă din creșterea cursului valutar al monedei în care s-a acordat împrumutul (CHF) reprezintă o remunerație al cărei caracter adecvat în raport cu serviciul prestat nu poate fi analizat în vederea aprecierii caracterului său abuziv?
- 3) Dacă răspunsul la această întrebare este că o asemenea clauză nu este scutită de la aprecierea caracterului abuziv, se poate considera că aceasta îndeplinește criteriile bunei credințe, echilibrului și transparenței prevăzute de directivă, permițând consumatorului să poată prevedea, pe baza unor criterii clare și inteligibile, consecințele care decurg din aceasta în ceea ce îl privește?
- 4) Dacă o clauză contractuală precum este cea de la [punctul] 4.2 din Condițiile generale ale convenției, potrivit căreia dreptul de a converti în moneda națională un credit acordat în CHF este recunoscut pentru bancă în condițiile fluctuației, în sens crescător, a cursului valutar cu mai mult de 10 % față de valoarea acestuia de la data semnării convenției, în vederea evitării continuării majorării expunerii la riscul valutar, fără a fi recunoscut un drept similar consumatorului, intră în domeniul de protecție al Directivei 93/13 sau este scutită de la aprecierea caracterului abuziv?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Dresden (Germania) la 19 ianuarie 2016 –
Ute Wunderlich/Bulgarian Air Charter Limited**

(Cauza C-32/16)

(2016/C 165/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Dresden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ute Wunderlich

Pârâtă: Bulgarian Air Charter Limited

Întrebarea preliminară

Se consideră că un zbor a fost anulat în sensul articolului 2 litera (l) din Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾ atunci când zborul planificat a decolat conform programului și a ajuns la destinație cu o întârziere mai mică de trei ore, dar a avut loc o escală neprogramată?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la
10 februarie 2016 – Peter Puškár/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad
finančnej správy**

(Cauza C-73/16)

(2016/C 165/07)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Reclamant: Peter Puškár

Pârâți: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – potrivit căruia orice persoană ale cărei drepturi, deci și dreptul la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzut la articolul 1 primul paragraf și de dispozițiile ulterioare ale Directivei 95/46/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [denumită în continuare „Directiva 95/46”], au fost încălcate are dreptul, în condițiile stabilite la același articol, la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești – se opune unei dispoziții naționale care condiționează exercitarea unei astfel de căi de atac efective în fața unei instanțe de contencios administrativ de cerința ca reclamantul, pentru a-și proteja propriile drepturi și libertăți, înainte de a formula acțiunea în justiție, să epuizeze căile de atac oferite de dispozițiile unei *lex specialis* cum este legea slovacă privind reclamațiile administrative?
- 2) Dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor, prevăzut la articolul 7, precum și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pot fi interpretate, în cazul unei pretense încălcări a dreptului la protecția datelor cu caracter personal pus în aplicare, în ceea ce privește Uniunea Europeană, în principal prin Directiva 95/46/CE, [și implică] în special:

— obligația statelor membre de a garanta dreptul la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal [articolul [1] alineatul (1)], precum și

- dreptul statelor membre de a dispune prelucrarea datelor cu caracter personal atunci când este necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public [articolul 7 litera (e)] sau pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de unul sau mai mulți terți cărora le sunt comunicate datele,
- și având în vedere, de asemenea, puterile excepționale ale statului membru [de a limita întinderea drepturilor și obligațiilor] [articolul 13 alineatul (1) literele (e) și (f)], dacă o astfel de limitare constituie o măsură necesară pentru a proteja un interes economic sau financiar important al unui stat membru sau al Uniunii Europene, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal,

în sensul că un stat membru nu poate să întocmească, fără consimțământul persoanei în cauză, liste de date cu caracter personal în scopul administrării fiscale, și anume că colectarea de date cu caracter personal aflate la dispoziția unei autorități publice în scopul combaterii fraudei fiscale este în sine riscantă?

- 3) O listă a unei autorități fiscale a unui stat membru, care conține datele cu caracter personal ale [reclamantului] și a cărei confidențialitate a fost garantată prin măsuri tehnice și organizatorice de protecție adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva dezvăluirii sau accesului neautorizat în sensul articolul 17 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE menționată anterior, pe care [reclamantul] a obținut-o fără consimțământul legal al respectivei autorități fiscale a statului membru, poate fi considerată un mijloc de probă ilegal, a cărui prezentare trebuie să fie respinsă de instanța națională în conformitate cu principiul de drept al Uniunii privind dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 4) Este conformă cu dreptul menționat mai sus la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil (în special cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene amintit anterior) o modalitate de a proceda a instanței naționale potrivit căreia, în cazul în care, în cauza cu care este sesizată, există divergențe între jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și răspunsul dat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, aceasta acordă prioritate orientării juridice a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de grande instance de Lyon (Franța) la 19 februarie 2016 – Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Cauza C-99/16)

(2016/C 165/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Lyon

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jean-Philippe Lahorgue

Pârâți: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Întrebarea preliminară

Refuzul predării unui dispozitiv Réseau Privé Virtuel des Avocats (RPVA) unui avocat înscris în mod corespunzător în baroul unui stat membru în care dorește să își exercite profesia de avocat în calitate de liber prestator de servicii este contrar articolului 4 din Directiva 77/249/CE⁽¹⁾ pentru motivul că acesta constituie o măsură discriminatorie de natură să împiedice exercitarea profesiei în calitate de liber prestator de servicii?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (JO L 78, p. 17, Ediție specială, 6/vol. 1, p. 46).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 19 februarie 2016 – Vaditrans BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-102/16)

(2016/C 165/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vaditrans BVBA

Pârâtă: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 alineatele (6) și (8) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că perioada de repaus săptămânal normală în sensul articolului 8 alineatul (6) nu poate fi efectuată la bordul vehiculului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 8 alineatele (6) și (8) coroborat cu articolul 19 din Regulamentul nr. 561/2006 încalcă principiul legalității în materie penală consacrat la articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽²⁾ prin faptul că dispozițiile regulamentului menționate anterior nu prevăd nicio interdicție expresă privind efectuarea la bordul vehiculului a perioadelor de repaus săptămânal normale în sensul articolului 8 alineatul (6) din regulamentul menționat?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, Regulamentul nr. 561/2006 permite statelor membre să stabilească în dreptul lor intern că se interzice efectuarea perioadelor de repaus săptămânal normale, în sensul articolului 8 alineatul (6) din acest regulament, la bordul vehiculului?

⁽¹⁾ JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214.

⁽²⁾ JO 2012, C 326, p. 391.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Sala Social
(Spania) la 19 februarie 2016 – Jessica Porras Guisado/Bankia SA și alții**

(Cauza C-103/16)

(2016/C 165/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Sala Social

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jessica Porras Guisado

Pârâte: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că situația „cazurilor speciale care nu au legătură cu starea lor, admise de legislațiile și/sau practicile naționale”, ca excepție de la interdicția concedierii lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, reprezintă o situație care nu este similară cu „unul sau mai multe motive, fără legătură cu persoana lucrătorului” la care face referire articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59/CE⁽²⁾ din 20 iulie 1998, ci este mai restrânsă?
- 2) În cazul concedierii colective, pentru a examina existența cazurilor speciale, care justifică concedierea lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, conform articolului 10 punctul 1 din Directiva 92/85, este necesar ca lucrătoarea afectată să nu poată fi reîncadrată pe alt post sau este suficient să se facă dovada unor cauze economice, tehnice sau de producție care afectează locul său de muncă?
- 3) Este conformă cu articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85/CEE din 19 octombrie 1992, care interzice concedierea lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, o legislație precum cea spaniolă, care transpune interdicția respectivă stabilind o garanție în temeiul căreia, în cazul în care nu se face dovada cauzelor care justifică concedierea, se constată nulitatea acesteia (protecție reparatorie), fără să prevadă o interdicție a concedierii (protecție preventivă)?
- 4) O legislație precum cea spaniolă, care nu prevede în favoarea lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, o prioritate la menținerea locului de muncă în cadrul întreprinderii în cazul concedierii colective, este conformă cu articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85/CEE din 19 octombrie 1992?
- 5) O legislație națională care consideră că este suficientă o notificare de concediere precum cea din prezenta cauză, care nu face nicio referire la existența unei situații speciale, în plus față de cele pe care se întemeiază concedierea colectivă, care afectează lucrătoarea gravidă prin decizia de încetare colectivă, este conformă cu articolul 10 punctul 2 din Directiva 92/85?

⁽¹⁾ Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Pordenone (Italia) la 22 februarie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Giorgio Fidenato**

(Cauza C-107/16)

(2016/C 165/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Pordenone

Procedură penală împotriva lui

Giorgio Fidenato

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul articolului 54 din Regulamentul nr. 178/2002 ⁽¹⁾, Comisia este obligată, la solicitarea unui stat membru, să adopte măsuri de urgență chiar și atunci când nu identifică un risc grav și evident pentru sănătatea umană, pentru sănătatea animală sau pentru mediu?
- 2) În cazul în care Comisia comunică faptul că nu sunt întrunite condițiile pentru adoptarea de măsuri de urgență, statul membru le poate adopta în temeiul articolului 53 din Regulamentul nr. 178/2002?
- 3) Statul membru poate adopta, în temeiul principiului precauției, măsuri de urgență în temeiul articolului 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 ⁽²⁾, chiar și atunci când nu sunt întrunite condițiile privind existența unui risc grav și evident și poate menține aceste măsuri chiar și atunci când Comisia, după examinarea avizului EFSA, i-a comunicat evaluarea sa cu privire la inexistența condițiilor pentru adoptarea măsurilor de urgență?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41 p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos) la
26 februarie 2016 – Federatie Nederlandse Vakvereniging și alții/Smallsteps BV**

(Cauza C-126/16)

(2016/C 165/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Midden-Nederland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Pârâtă: Smallsteps BV

Întrebările preliminare

- 1) În cazul transferului unei întreprinderi declarate în faliment, faliment care a fost precedat de un pre-pack (plan de restructurare) desfășurat sub controlul instanței și vizând în mod expres continuarea activității (unor părți ale) întreprinderii, procedura falimentului aplicabilă în Țările de Jos este compatibilă cu obiectivul și cu finalitatea Directivei 2001/23 ⁽¹⁾, iar, din această perspectivă, articolul 7:666 alineatul 1 litera a din BW (mai) este conform cu directiva?
- 2) Directiva 2001/23 este aplicabilă în cazul în care un așa-numit „sindic preconizat” desemnat de tribunal se informează în legătură cu situația debitorului încă înainte de declanșarea procedurii de faliment și analizează posibilitățile unei eventuale relansări a activităților întreprinderii prin intermediul unui terț, pregătindu-se în același timp pentru acțiuni care trebuie realizate la scurt timp după faliment, pentru a relansa activitatea printr-un transfer de active, prin care întreprinderea debitorului sau o parte din aceasta este transferată la data falimentului sau la scurt timp după aceea, iar activitățile continuă în tot sau în parte (aproape) fără întrerupere?
- 3) Prezintă vreo importanță în această privință aspectul dacă principalul obiectiv al operațiunii pre-pack este continuarea activității întreprinderii sau dacă, prin pre-pack sau prin vânzarea activelor sub forma unei întreprinderi care își continuă activitatea, imediat după declararea falimentului, sindicul (preconizat) urmărește în primul rând obținerea unui câștig maxim în beneficiul tuturor creditorilor în urma cesiunii ori dacă în cadrul unui pre-pack, înainte de declararea falimentului, se ajunge la un acord de voință pentru transferul activelor (continuarea activității întreprinderii), care este pus în aplicare în mod formal și/sau se realizează după declararea falimentului? Cum trebuie apreciat acest aspect atunci când se urmărește atât continuarea activității întreprinderii, cât și obținerea unui câștig maxim în urma cesiunii?
- 4) Conform Directivei 2001/23 și articolului 7:662 și următoarele din BW, data transferului întreprinderii se determină, în cadrul unui pre-pack, înainte de declararea falimentului prin intermediul acordului de voință efectiv privind transferul întreprinderii, sau această dată este determinată în funcție de momentul la care cedentul transferă efectiv cesionarului calitatea de angajator care răspunde de exploatarea unității în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco Santander Totta SA

(Cauza C-136/16)

(2016/C 165/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA

Pârâtă: Banco Santander Totta SA

Întrebările preliminare

- 1) Într-un litigiu între două întreprinderi cu sediul într-un stat membru, cu privire la anumite contracte, existența în cuprinsul acestora a unor clauze atributive de competență în favoarea altui stat membru constituie un element de extraneitate suficient pentru a determina aplicarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 ⁽²⁾, în vederea stabilirii competenței internaționale, sau trebuie să existe și alte elemente de extraneitate?

- 2) Convenția atributivă de competență poate să nu fie aplicată dacă alegerea instanțelor dintr-un alt stat membru decât cel în care își au sediul părțile cauzează inconveniente majore uneia dintre acestea, fără ca cealaltă parte să aibă un interes demn de protecție și care să justifice alegerea respectivă?

În cazul în care se concluzionează că sunt necesare alte elemente de extraneitate pe lângă acordul privind competența:

- 3) Contractele swap încheiate între SMD și Banco Santander Totta prezintă suficiente elemente de extraneitate pentru a permite aplicarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 și a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012, în vederea stabilirii competenței internaționale pentru soluționarea litigiilor care au ca obiect aceste contracte, atunci când:
- a) este vorba despre entități care își au sediul într-un stat membru, Portugalia și care au încheiat în acest stat două contracte swap formate dintr-un ISDA Master Agreement și două „confirmări”, negociate de regiunea autonomă Madeira în calitate de reprezentant al SMD;
 - b) în cadrul acestei negocieri, regiunea autonomă Madeira, asistată de Banca BPI, S.A. și de o societate de avocatură, a solicitat mai multor bănci internaționale, printre care și JP Morgan, să prezinte propuneri;
 - c) Banco Santander Totta, S.A este deținută integral de Banco Santander, care are sediul social în Spania;
 - d) Banco Santander Totta, S.A. a acționat în calitate de bancă internațională cu filiale în mai multe state membre, sub marca unică Santander;
 - e) Banco Santander Totta, S.A. a fost considerată în cuprinsul ISDA Master Agreement ca Multibranch Party, care poate efectua și primi plăți în orice tranzacție, prin intermediul filialelor sale din Londra și din Luxembourg;
 - f) conform ISDA Master Agreement încheiat, părțile pot, în anumite cazuri, să își transfere drepturile și obligațiile către alte reprezentanțe sau filiale;
 - g) părțile din contractele swap au desemnat ca lege aplicabilă legea engleză și au încheiat convenții atributive de competență în temeiul cărora competența exclusivă și integrală revenea instanțelor engleze;
 - h) contractele au fost redactate în limba engleză, iar terminologia și noțiunile utilizate sunt anglosaxone;
 - i) contractele swap au fost încheiate pentru a acoperi riscul modificării ratei dobânzii din două contracte de finanțare, ambele redactate în engleză și încheiate cu entități străine (una cu sediul în Olanda și cealaltă cu sediul în Italia), iar unul dintre contractele de finanțare prevede că plățile trebuie să fie efectuate de debitori în contul deschis la HSBC Bank plc, din Londra, la datele stabilite în funcție de fusul orar al Londrei, cu aplicarea legii engleze și a competenței instanțelor engleze;
 - j) Banco Santander Totta, S.A. a acționat ca intermediar pe piața internațională, încheind contracte simetrice de acoperire pe piața internațională?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1; Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, p. 1).

A acțiune introdusă la 9 martie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania**(Cauza C-142/16)**

(2016/C 165/14)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și E. Manhaeve, agenți)*Pârâtă:* Republica Federală Germania**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, prin aceea că nu a efectuat o evaluare corectă și completă a efectelor asupra mediului cu ocazia autorizării construirii centralei electrice pe bază de cărbune în Hamburg-Moorburg;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Orașul Hamburg a acordat un permis de aprovizionare cu apă pentru centrala electrică pe bază de cărbune în Moorburg, potrivit căruia răcirea centralei se realiza prin recircularea apei din fluviul Elba. Evaluarea efectelor care a stat la baza acestui permis a reținut pericolul ca prelevarea apei de răcire din Elba să cauzeze moartea peștilor care se deplasează în Elba și să aibă, astfel, influențe semnificative asupra sitului Natura 2000 situat în amonte și care are ca obiectiv conservarea speciilor respective. În final, evaluarea efectelor nu a reținut însă deteriorarea semnificativă a siturilor protejate, deoarece a calificat instalația care permite migrarea peștilor, amplasată între centrală și siturile protejate, drept o măsură de limitare a prejudiciului. În plus, evaluarea efectelor nu a analizat posibilele efecte cumulate ale centralelor existente sau viitoare în amonte de Moorburg.

Potrivit articolului 6 alineatul (3) teza a doua din Directiva 92/43/CEE, după evaluarea corespunzătoare a efectelor potențiale, proiectele se aprobă doar dacă s-a constatat că nu au efecte negative asupra siturilor Natura 2000. În caz contrar, aprobarea se poate acorda numai cu îndeplinirea condițiilor stricte prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din directivă.

În opinia Comisiei, evaluarea efectelor în discuție este incorectă și incompletă în două privințe. În primul rând, instalația care permite migrarea peștilor a fost considerată o măsură de limitare a prejudiciului, deși potrivit criteriilor stabilite de Curte în Hotărârea Briels (C-521/12 ⁽²⁾) ar reprezenta, cel mult, o măsură compensatorie în sensul articolului 6 alineatul (4) din directivă. În al doilea rând, contrar prevederilor articolului 6 alineatul (3) din directivă, evaluarea nu ar fi avut în vedere efectele potențiale și cumulative menționate mai sus. Întrucât, în acest temei, orașul Hamburg a exclus existența unei incidențe semnificative asupra siturilor protejate în sensul articolului 6 alineatul (3) din directivă, acesta nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din directivă, precum analiza soluțiilor alternative și a interesului public major.

⁽¹⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109

⁽²⁾ ECLI:EU:2014:330

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 16 februarie 2016 – Ateknea Solutions Catalonia/Comisia

(Cauza T-69/16)

(2016/C 165/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt și S. Moya Izquierdo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca admisibilă și fondată;
- constatarea încălcării de către Comisie a obligațiilor sale contractuale și obligarea sa la plata către reclamantă a sumei totale de 1 634 990,62 euro [din care i) 943 046,54 euro pentru declararea costurilor CTT drept costuri ale consultaților interni, precum și a costurilor indirecte ale acestora; ii) 96 358,10 euro, reprezentând despăgubiri pretinse în mod neîntemeiat; și iii) 595 585,98 euro, reprezentând daune interese contractuale], sumă la care se adaugă dobânzi în temeiul articolului II.28.7 din contract la rata aplicată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care intervine scadența, la care se adaugă 3,5 puncte procentuale, până la plata integrală;
- cu titlu subsidiar, obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei totale de 1 303 303,98 euro [din care i) 753 533,00 euro pentru declararea costurilor CTT drept costuri de resurse puse la dispoziție de terți, precum și a costurilor indirecte ale acestora; ii) 73 873,27 euro, reprezentând despăgubiri pretinse în mod neîntemeiat; și iii) 475 897,71 euro, reprezentând daune interese contractuale], sumă la care se adaugă dobânzi în temeiul articolului II.28.7 din contract la rata aplicată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care intervine scadența, la care se adaugă 3,5 puncte procentuale, până la plata integrală și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea formulată de reclamantă se întemeiază pe articolul 272 TFUE, având în vedere clauza compromisorie conținută în mai multe contracte semnate între reclamantă și Comisia Europeană în cadrul celui de al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare și de dezvoltare tehnologică (denumit în continuare „cel de al șaselea program-cadru”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere privind situația de fapt, ceea ce a determinat încălcarea condițiilor generale aplicabile contractelor din cel de al șaselea program-cadru și încălcarea Orientărilor financiare.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor care guvernează executarea contractelor de către Comisie, și anume principiul bunei-credințe și principiul bunei administrări.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza T-77/16)

(2016/C 165/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) și Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida și I. Metaxas-Maragkidis, avocați, și B. Byrne, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care le afectează pe reclamante, a articolului 1 alineatul (2) și a articolelor 3, 4 și 5 din Decizia Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 în cazul privind ajutorul de stat SA.27339 prin care s-a constatat că Ryanair și Airport Marketing Services au primit ajutoare de stat ilegale de la *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken* (denumită în continuare „FGAZ”), de la *Flughafen Zweibrücken GmbH* (denumită în continuare „FZG”) și de la landul Renania Palatinat, incompatibile cu piața internă, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului bunei administrări și a dreptului la apărare al reclamantelor, întrucât Comisia nu a permis reclamantelor să aibă acces la dosarul de investigație și nu le-a dat posibilitatea să își exprime efectiv punctul de vedere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia nu a aplicat în mod corespunzător criteriul operatorului în economia de piață (denumit în continuare „OEP”) prin efectuarea unei analize comune a acordului de servicii aeroportuare încheiat cu Ryanair și a acordului de servicii de marketing încheiat cu AMS. În plus, Comisia a refuzat în mod eronat să se întemeieze pe o analiză comparativă. În subsidiar, Comisia a omis să atribuie o valoare corespunzătoare serviciilor de marketing, a respins în mod eronat motivația care stă la baza deciziei landului de a achiziționa astfel de servicii, a respins în mod eronat posibilitatea ca o parte a serviciilor de marketing să fi fost achiziționate pentru motive de interes general, și-a întemeiat concluziile pe date incomplete și necorespunzătoare pentru calcularea profitabilității, a aplicat un orizont de timp excesiv de scurt, și-a întemeiat în mod greșit evaluarea numai pe ruta agreată și nu a ținut seama de externalitățile de rețea pe care aeroportul se poate aștepta să le obțină din relația sa cu Ryanair.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia nu a reușit să demonstreze selectivitatea.

4. Al patrulea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, în sensul că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept întrucât a constatat că ajutorul către Ryanair și AMS a fost egal cu pierderile marginale cumulate ale aeroportului în loc de profitul real al Ryanair și AMS. Comisia ar fi trebuit să examineze măsura în care pretinsul avantaj ar fi fost transferat efectiv pasagerilor Ryanair. În plus, Comisia a omis să cuantifice avantajul concurențial de care ar fi dispus Ryanair prin fluxurile de plată ale aeroportului (pretins) efectuate sub costuri. În sfârșit, Comisia a omis să explice în mod corespunzător motivul pentru care recuperarea cuantumului ajutorului specificat în decizie era necesară pentru a asigura restabilirea situației anterioare acordării ajutorului.

Acțiune introdusă la 16 martie 2016 – Puma/EUIPO (FOREVER FASTER)

(Cauza T-104/16)

(2016/C 165/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentant: M. Schunke, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „FOREVER FASTER” – cererea de înregistrare nr. 1 217 411

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 ianuarie 2016 în cauza R 770/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și obligarea pârâtului să permită înregistrarea termenului „FOREVER FASTER” pentru produsele contestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității și bunei administrări consacrate în legislația europeană.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Laboratoire de la mer/EUIPO – Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)

(Cauza T-109/16)

(2016/C 165/18)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratoire de la mer (Saint-Malo, Franța) (reprezentant: S. Szilvasi, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a UE „RESPIMER” – cererea de înregistrare nr. 11 228 004

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2016 în cauza R 3109/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- dispunerea admiterii cererii de înregistrare a mărcii UE „RESPIMER” nr. 11 228 004 pentru toate produsele din clasele 3, 5 și 10.
- obligarea Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura care s-a aflat pe rolul diviziei de opoziție a EUIPO, în cea care s-a aflat pe rolul Camerei a cincea de recurs a EUIPO și în procedura de pe rolul Tribunalului Uniunii Europene

Motivele invocate

- prin refuzul de a lua în considerare Decizia din 4 aprilie 2013 a Institutului Național de Proprietate Industrială din Franța referitoare la aceleași mărci, Camera a cincea de recurs nu și-a întemeiat în drept decizia din 21 ianuarie 2016;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – Delfin Wellness/EUIPO – Laher (Infrarotkabinen und Saunas)

(Cauza T-114/16)

(2016/C 165/19)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Delfin Wellness GmbH (Leonding, Austria) (reprezentant: T. Riedler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sabine Laher (Weyer, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 1058812-0001, 1058812-0002 și 1058812-0003

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2016 în cauzele R 849/2014-3, R 850/2014-3 și R 851/2014-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei atacate a Camerei a treia de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2016 în cauzele R 849/2014-3, R 850/2014-3 și R 851/2014-3;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea art. 64 din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea art. 65 litera (f) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea art. 65 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002.

Ațiune introdusă la 23 martie 2016 – Deutsche Post/EUIPO – bpost (BEPOST)

(Cauza T-118/16)

(2016/C 165/20)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: K. Hamacher, G. Müllejans, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: bpost NV (Bruxelles, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „BEPOST” – cerere de înregistrare nr. 8 897 829

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 în cauza R 3107/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – 1. FC Köln/EUIPO (SPÜRBAR ANDERS)**(Cauza T-126/16)**

(2016/C 165/21)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Köln, Germania) (reprezentanți: G. Hasselblatt, V. Töbelmann, S. Stier, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „SPÜRBAR ANDERS” – cererea de înregistrare nr. 13 468 103

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 ianuarie 2016 în cauza R 718/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 martie 2016 – Coesia/EUIPO (Reprezentarea unei forme circulare, compusă din două linii oblice simetrice de culoare roșie)**(Cauza T-130/16)**

(2016/C 165/22)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Coesia SpA (Bologna, Italia) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marcă comunitară figurativă (Reprezentarea unei forme circulare, compusă din două linii oblice simetrice de culoare roșie) – cererea de înregistrare nr. 13 681 151

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 ianuarie 2016 în cauza R 1933/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009

Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Al Naggar/Consiliul

(Cauza T-375/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/23)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Yassin/Consiliul

(Cauza T-376/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/24)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Ezz/Consiliul

(Cauza T-377/14) ⁽¹⁾

(2016/C 165/25)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2016 – Salama/Consiliul**(Cauza T-378/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 165/26)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Bimbo/OAPI – Globo (Bimbo)**(Cauza T-528/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 165/27)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2016 – Eurorail/Comisia și INEA**(Cauza T-589/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 165/28)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – ZZ/Frontex

(Cauza F-12/16)

(2016/C 165/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu reînnoi contractul de agent temporar al reclamantului, precum și cerere de despăgubiri pentru prejudiciile pretins suferite

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- acordarea sumei de 12 000 de euro reclamantului pentru prejudiciile suferite în cadrul adoptării acestei decizii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 14 martie 2016 – ZZ/Parlamentul

(Cauza F-14/16)

(2016/C 165/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: A. Tymen, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu prelungi contractul de agent contractual auxiliar al reclamantei, precum și cerere de daune interese pentru prejudiciul moral pretins suferit

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 28 mai 2015 prin care se refuză prelungirea contractului său;

-
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei implicite din 31 mai 2015 prin care se refuză prelungirea contractului acesteia;
 - obligarea pârâtului la plata unor daune interese, stabilite *ex aequo et bono* la suma de 115 000 de euro, în repararea prejudiciului moral al acesteia;
 - obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO